

rio flare ob eam,quam modò diximus cau-
sam, possunt: Sol enim humores inde ad
se attrahens,nobis Fauonius praestat.

58 Cur Fauonius illustris, serenus, atque
gratissimus vëtorum omnium est? An quia
medium calidorum, & frigidorum fla-
tuum tenet, vicinúsque illis oriens parti-
ceps qualitatum generis vtiusque euadit,
temperatúsque proinde accedit. Subfoli-
anus, quanuis inter eosdem positus sit, mi-
nus tamen communem se exhibet: hic e-
nim mouet quidem, cum spirat flatus, qui
Austrum versus spectat: eò nanque transi-
re solitus est, sed misceri his nescit. At ve-
rò Fauonius & mouetur ab Austris, & spi-
rans ipse agitat Aquilones. Isthuc enim
vltimus spirandi circuitus ducitur: vnde
cum idem in se alterorum finem, altero-
rum initium contineat, iure gratissimus
& est, & esse videtur. 59 Cur venti alij
locis aliis imbrem afferant? Verbi causa,
Hellepontias terra Atticæ, insulisque vic-
inis: Aquilo Helleponto, atque Cyrenæ:
Auster Lesbo. An vbi frequentia nubium,
inibi imbrem obuenire necesse est. Ibi
enim frequentia cogitur, vbi assidere nu-
bis, accessúsque est. Itaque montibus mag-
is, quàm planis pluit. Ergo apud Hel-
lespontum Aquilo multas desuper nubes
compellit. Quod idem Atticam, insulá-
que vicinas Hellepontias, quasi iam
conditam nactus materiam efficit: quip-
pe cum copia larga congesta ab Aquilone
sit. Lesbo Eurus, atque Auster nubes af-
fatim ex alto adducit, atque in hunc mo-
dum vel de cæteris cogitare par est.

60 Cur dici solet,

Naibus hyberno ventos dat terra secundos,

Túc mare fert seuos: calidi sub misibus anni,

Terra dabit seuos, pòti feret unda secundos?

An quoniam mare per hyemem calidius
est: itaque si quid in eo constitit, initio
constitisse validiori certum est: nam si in-
ualidum esset, facile maris tepore absu-
meretur. At per æstatem mare frigidum
est, spiritúsque maritimi omnes frigent.
Terra è contrario tunc calida est: quare si
quid ex terra tunc fertur, primordio id cõ-
stitit ampliori. Nam si exiguum, imbeci-
lúmque esset, facile solueretur, & euane-
sceret. 61 Cur apud Arcadiam, qui lo-
cus excelsus est, flatus nihilò frigidiores,
quàm cæteris locis sentiantur: & cum
flatus silet, calúmque nubilum est, frigor
perinde, atque in planis palustribus or-
riatur? An quòd Arcadia non dissimi-
lis palustribus est: aquarum enim con-
fluentium nullos in mare exitus habet.

A *ἔσται ταύτην τὴν ὄρεον, διὰ τὰ θεωρημὰ ἀ-
ῶθεν ὁ ἥλιος ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκων τὰ ὑγρά, παρ'
ἡμῶν ζέφυρον ποιεῖ. ἢ Διὰ τί ὁ ζέφυρος ὀ-
δισπῆδος καὶ ἠδιστος δοκεῖ εἶναι τῶν αἰέμων; ἢ ὅτι
ἐν μεσορείῳ ὄρει τῶν ψυχρῶν καὶ θερμῶν πνευ-
μάτων; γαιτῶν δὲ ἀμφοῖν, τῆς δωμαίως
ἀντὶ τῆς κοιτανεῖ: δι' ὃ δὴ κατὰ τὸν ὄρειν, ὁ δὲ ἀπυ-
λιώτης ἢ πον κοινανεῖ, ὡς ἐν τῷ μέσῳ τῶν αἰ-
ῶν. ἢ ἀπυλιώτης ὑπὸ γῆς πνέων, τὰ πρὸς νότον,
πνέουσα κινεῖ: (ἐν ταύτῃ γῆ ἢ μετὰ βασι-
ῶν τῶν ὄρειν) κινῶν δὲ, οὐ μίγνυται αὐταῖς, ὁ δὲ
ζέφυρος κινεῖται ὑπὸ τῶν νότων, καὶ πνέων
κινεῖ τὰ βόρεια. τελευταῖα γὰρ ἐν ταύτῃ ἢ
ἀπυλιώτης τῶν πνευμάτων, δι' ὃ τῶν ὑπὸ τῶν π-
λευτῶν, τῶν δὲ τῶν ἀρχῶν ἔχων ἐν ἑαυτῷ,
δικαίως ἢ ἄλλοι δοκεῖ καὶ δοκεῖ εἶναι. ἢ Διὰ τί
ἄλλοις ἄλλοι τῶν αἰέμων ἕπεσι; ὅτι, ἐν μὲν τῇ
C *Ἀπικῇ καὶ τῇ νήσῳ, ὁ Ἑλλησποντίας ἐν
Ἑλλησπόντῳ δὲ ὁ βορέας, καὶ ἐν Κυρίῳ καὶ ἢ
Λέσβῳ, νότος; ἢ ὅπου αὐτὸν ἀδροῖσι νεφῶν, ἐν-
ταύτῃ ὄρει; ἐν ταύτῃ γὰρ ἢ πνέουσι ἀ-
δροῖζα, ὅπου αὐτὸν ἀποκαθίσταται ἔχει, δι' ὃ καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσι μάλλον ὑεῖ, [ἢ ὅπου αὐτὸν πλῆ-
θος ὑπερβαίνει διώκται ἀεὶ κατὰ ταλαμειο-
μέτρον γὰρ πνέουται: δεῖ ἢ πῶς τὸ γινώσκ. καὶ ἐν
D *ταῖς ὄρεσι μάλλον ὑεῖ.] ὁ Ἑλλησπόντιος ὑπὸ
οὐκ ἀνωθεν ὁ βορέας ποτὴ ἀνωθεν τέρφ'
πρὸς ἢ ἢ Ἀπικῇ καὶ ταῖς νήσῳ, ὁ Ἑλλησπον-
τίας, ὡς περὶ ἕλλη ἔχων, καὶ γὰρ ἀεὶ ἔσται τὰ
πολλὰ ἐν τῷ βορέου καὶ ἢ Λέσβῳ, ὁ ὄρεος ἢ
ὁ νότος, ἐν τῷ πελάγῳ φέροντες: πολλὰ νέ-
φη, θεωροῦσθαι τῇ χώρῃ. τὸν αὐτὸν ἔσπον καὶ
ὄρη τῶν ἄλλων. ἢ Διὰ τί λέγει, Μὴ ποτ'
E *ἀπ' ἠπειροῦ δέσσης νεφὸς ἀλλ' ἀπὸ πότνου
χειμῶνος. δέσσης δὲ ἀπ' ἠπειροῦ μελαίνης
ἢ διότι τῆ ὑπὸ χειμῶνος, ἢ θεάλαπτα θερμότε-
ρα; ὡς εἰ τις σωῆση, δῆλον ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
ἔχουσι σωῆση ἐν ἑλῶνι γὰρ αὐτὸν τὸ ἀλ-
εινὸν εἶναι τὸν τόπον. ἢ ἢ θερεῖ, ἢ μὲν θεάλα-
πτα, ψυχρὰ, καὶ τὰ πόντια πνέουσα: ἢ δὲ γῆ,
θερμῆ, ὡς εἰ τὸ δπὸ τῆς γῆς φέρεται, διὰ μέ-
ζονος ἀρχῆς σωῆση. διαλύθη γὰρ αὐτὸν, εἰ ἀδου-
F *νὲς ἔσται. ἢ Διὰ τί ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ὑψηλῆ ἔ-
σται, τὰ ὑπὸ πνέουσα ἔδεν ψυχρὸν περὶ τὰ πα-
ρα τοῖς ἄλλοις ὅταν ἢ νυμῆμα ἢ καὶ ὅτι περὶ
λα, ψυχρὰ, ὡς περὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν ἑλῶ-
δεσσι; ἢ ὅτι καὶ ἢ Ἀρκαδίᾳ ὁμοία γίνεσθαι τοῖς
ἐλῶδεσσι;] οὐ γὰρ ἔχει ἐξ ὄρει τοῖς ὑδασιν εἰς
θεάλαπτα*****